

terdam onder meer monumentaal werk op de E55, in het Beursgebouw, het Sophia Kinderziekenhuis, het Hoofdpostkantoor en enkele scholen. Dankzij prof. A.M. Hammacher kon hij een mozaïek van honderd vierkante meter maken in het provinciehuis van Arnhem. Een nog groter werk voerde hij uit op de muren van het Eindhovense stationspostkantoor. Omdat de beschikbare geldsom beperkt was gebruikte hij voornamelijk de voor de muur bestemde bouwstenen waarvan hij zelf de kleuren bepaalde.

Als fotograaf behoorde hij, niet alleen wat de nieuw-zakelijke composities betreft, tot de avant garde. Hij experimenteerde ook met solarisatie en dubbeldruk. In de lijvige *Nieuwe geschiedenis van de fotografie in Nederland* zijn enkele opnamen gereproduceerd van het enige filmpje dat over zijn werk in 1933 bewaard is gebleven. Op een van de foto's staat de tekst die hij destijds op een muur van de Delftse Poort heeft gekalkt: 'fascisme is moord'. Samen met zijn vriend Kossmann is hij onderscheiden met een prijs van de stichting Kunstenaars Verzet. In het boek met de foto's van zijn vrouw komen ook naaktfoto's voor. Ongeposeerde opnamen heeft hij ook gemaakt van meisjes aan wie hij les gaf aan de Rotterdamse Academie. Dat kostte hem in 1962 zijn baan. Circa tien jaar later ging het hem te zwaar vallen om met lithostenen te werken. Sedertdien legde hij zich toe op zeefdrukken, niet met een industriële installatie maar met een door hem zelf vervaardigde zeef. De resultaten waren opmerkelijk fraai van kleur en textuur. Dat 'ouderdomswerk' vormt aldus de apotheose van zijn oeuvre.

Al met al is dat oeuvre minder bekend dan voor huidige kunstminnaars gewenst zou zijn. Een boek met royale afbeeldingen zou daar stellig verandering in brengen. Helaas ontbreekt het.